

MAGYAR KÖZÖNY

A SZEGEDI JOGHALLGATÓK HIVATALOS LAPJA

XVII. ÉVFOLYAM
10. szám

2010. December

„Nő a dér, álom jár, hó
kering az ág közt.”

EGYMILLIÓ FORINT ÖSZTÖNDÍJ

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM HALLGATÓINAK ÖSZTÖNDÍJ PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

2008-ban a társadalmi felelősségvállalás területén adható **legmagasabb állami kitüntetéssel** (Kármán Tódor-díjjal) elismert SZTE Sófi Ösztöndíj célja a Szegedi Tudományegyetem tehetséges hallgatóinak anyagi támogatása ösztöndíjak által és teljesítményük erkölcsi elismerése.

Ahogy az elmúlt 10 év során, ebben a tanévben is a szegedi egyetem nemzetközileg elismert professzoraiból, tudósaiból álló kuratórium bírálja el a pályázatokat. A tanulmányi és tudományos teljesítményük alapján legjobbnak ítélt pályázók közül:

- 5 hallgató nyerheti el a fejenként 200.000 Ft értékű ösztöndíjat,
- további 5 hallgató pedig különdíjban részesül.

Szabó István Oscar-és Kossuth-díjas filmrendező és Prof Dr. Szabó Gábor Rektor Úr átadja Nagy Dórának a Sófi Ösztöndíjat

Hagyományt teremtettünk abból, hogy a díjakat a magyar kulturális élet világhírű kiválóságai (2007: Jancsó Miklós filmrendező, 2008: Töröcsik Mari színművésznő, 2009: Sebestyén Márta népdalénekesnő, 2010: Szabó István filmrendező) és a Szegedi Tudományegyetem Rektora adták át. A 2011. július 8-i díjátadó ünnepségre is neves közéleti személyiséget várunk.

Minden pályázó tagjává válik a Sófi Tehetséggondozó Kör és az SZTE Szegedi Tehetségpont hallgatói közösségnek, mely

számos területen nyújt támogatást a tehetséges hallgatóknak:

- ingyenes vagy kedvezményes belépőjegyek koncertekre, színházi előadásokra, képzőművészeti kiállításokra, sport- és egyéb rendezvényekre
- interdiszciplináris programokban való részvétel
- kedvező banki és pénzügyi szolgáltatások
- ingyenes jogi tanácsadás.

A Szegedi Tudományegyetem legalább egy lezárt félévvel rendelkező, nappali tagozatos, államilag finanszírozott vagy költségterítéses hallgatói nyújthatják be pályázatukat.

A pályázat részletei és a pályázati űrlap megtalálható az egyetemi Karok honlapjain:

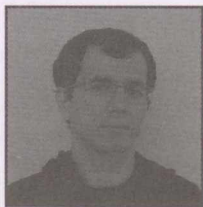
A pályázatok benyújtási határideje: **2011. február 14. (hétfő)**

Minden pályázónak sok sikert kíván:

az SZTE Sófi Alapítvány Kuratóriuma

Szeged, 2010. november 15.

Kedves Olvasóink!

Az idei év, s egyben a szorgalmi időszak végéhez is érkezünk a Magyar Közöny decemberi számával. Mit is írhatnék ilyenkor anélkül, hogy a szokásos közhelyek csapdájába esnék? Nem sok mindent, úgyhogy ezzel zárnam is soraimat – ha elég merész (és lusta) lennék, de nem vagyok az, csöppet sem, úgyhogy nem is csűröm-csavarom tovább ezt a mondatot. Mire e sorokat olvassátok, talán már túl lesztek az első vizsgátoikon, de ez még csak a kezdet, ugyebár. Mindjárt itt a karácsony, melynek meghittségét egy, a két ünnep közti napra felvett vizsga csak emeli, utána pedig jön a szilveszter, az év utolsó bulija, mely akkor lehet igazán izgalmas, ha mondjuk január 3-ra is sikerül feljelentkezni valami remek tárgyból vizsgára. Így hát, kellemes ünnepeket kívánék Nektek, és sikeres vizsgaidőszakot!

Csomós Árpád

Csomós Árpád
főszerkesztő

MAGYAR KÖZÖNY

Tartalom

Tudtad?.....	4. §
Tényállítás	5. §
Interjú Varga Norbettel	5-7. §
A walkman	8. §
Jogászbál	9. §
Jegeljünk.....	10. §
Ünnepi stressz	11. §
HÖK interjú	12. §
Körkérdés.....	13. §
Érdeklődő.....	14-16. §
Ötévesek lettünk.....	17-19. §
Dr. Polyák Gábor előadás..	20-21. §
Kultúrtárca	21-23. §
Hangképek.....	23-24. §
Mozimustra	25. §
Erasmus rovat	26. §

IMPRESSZUM

Hirdetésszervezés:

A lap a MESE partnere

Lapunkat rendszeresen szemlézi az

»OBSERVER BUDAPEST«

Főszerkesztő: Csomós Árpád
 Vezető szerkesztő: Miklós Dalma
 Szerkesztők: Sonkoly Timea (Marlenka), Csirik Márton (Márolyi),
 Viktor Csilla, Kovács Tamás, Bankovics Joachim Géza
 Heves-Hoffmann Dorottya, Gulyás Nóra
 Fotók: Miklós Dalma
 Tördelés, borító: Sztítás István, UnivDesign

Alapította: Kasza Péter Ferenc és Szénás Tamás
 Felelős kiadó: SZTE ÁJTK HÖK
 Honlap: <http://www.hok.juris.u-szeged.hu>
 E-mail: kozony@hok.juris.u-szeged.hu
 Nyomda: Planet Corp. Kft. Felelős vezető: Juhász Péter
 6771 Szeged Makai u. 4. Tel. 62/431-789, fax: 62/312-519
 E-mail: juhasznyomda@invitel.hu
 Web: www.juhasznyomda.hu
 Hirdetésszervezés: Universitas-Szeged Nonprofit Kft.
 Elérhetőség: (62) 546-680; hirdetes@univkft.hu
 Megjelenik 1500 példányban, ingyenes terjesztéssel

Tudtad?

Jogi hírek a világból

- Pécsi lövöldözés

December 15-én megindul az eljárás az ellen a pécsi egyetemista ellen, aki előre kitervelten, több emberen, sok ember életét veszélyeztetve elkövetett emberölés büntetést kísérelt meg közel egy éve. Első fokon 55 tanút, 6 igazságügyi orvost és pszichiátert hallgatnak meg. A példa nélküli érdeklődés nyomán a bíróság egy két évvel ezelőtti OIT határozatot felhasználva a lehető legnagyobb termet fogja biztosítani a tárgyalások alkalmával.

- Új Készségek és Munkahelyek Menetrendje

Az Európai Bizottság 13 konkrét cselekvési tervvel kívánja előmozdítani az EU 2020-as stratégiát, amely 10 éves fejlesztési tervet takar. Célja, hogy EU szinten 2020-ra 75%-ra emelje a foglalkoztatási rátát a 20-64 év közötti korcsoportban. Továbbá el szeretné érni, hogy a diákság kevesebb, mint 10 %-a hagyja ott idő előtt az iskolát, ez a célkitűzés kiegészül még azzal, hogy legalább 40%-ra kell növelni a magasán képzett fiatalok arányát. A cselekvési terv egyik eszköze az élethosszig tartó tanulás.

- Új Költségvetési Tanács

Ez a hivatal nélküli, háromfős testület a következő három jogosultság valamelyikével rendelkező: előzetes véleményezési jog, „árumegállító” jog (ha a tanács nem találná megalapozottnak a költségvetés tervezetét, visszaküldhetné

átdolgozásra a miniszterelnöknek, illetve a költségvetés tervezetét akár meg is vétőzhatná), utólagos véleményezés (ennek a véleménynek a fényében a kormánynak később korrigálnia kellene valamilyen formában a költségvetés tanács által megjelölt passzusait).

- Jövő évi népszámlálás

A KSH és az adatvédelmi biztos együttműködésre fog törekedni, hogy a következő évi népszámláláskor a megfelelő adatvédelmi garanciákkal növeljék az állampolgárok bizalmát az adatszolgáltatás során. Cél a kiváló minőségű adatokból készült, teljes körű és hiteles tartalmú adatbázis.

- Államfői javaslatok az új alkotmányra

Schmitt Pál hosszas hazai és külföldi szakértőkkel folytatott tárgyalások után tette közzé hat pontból álló javaslatát. Utalna a kereszténységre, ill. a magyar köznyelv és tájnyelvi változatok megőrzésére is. Megemlíti a család elidegeníthetetlen és sérthetetlen voltát, amelyben a gyermeket különleges védelemben kell részesíteni. Kiemeli az élethosszig tartó tanulás támogatásának fontosságát is, a sportoláshoz való jog mellett. Végül, de nem utolsó sorban fontosnak véli belevenni a Szent Koronát, mint a nemzeti összetartozás jelképét.

FORRÁS: INTERNET
MIKLÓS DALMA

Fiataloknak, fiatalokról, fiataloktól...

Minden hétköznap 18:30-tól 20:30-ig a Rádió Plusz - on!

GRAFFITY

Tényállás

-Az AB és az egyéni választókerületek

2010. december 7-én az Alkotmánybíróság (AB) Stumpf István előadó bíraskodása alatt megsemmisített több az országgyűlési képviselők választásával összefüggő jogszabályi rendelkezést. Ezek közül kettő felhatalmazta a Kormányt, hogy rendeletben állapítsa meg az egyéni választókerületek főbb attribútumait (név, sorszám, terület, és az utóbbiból fakadóan implicite a lakosság nagysága.) A harmadik rendelkezés, melyet a taláros testület 2011. december 31-i hatállyal megsemmisített meg, pedig maga az a kormányrendelet (régies nevén minisztertanácsi rendelet) volt, mely kijelölte a választókerületeket.

Az AB a 22/2005 (VI. 17.) határozatában már vizsgálta a kormányrendelet alkotmányosságát az egyenlő választójoghoz való jog szempontjából. Akkor a testület mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg, mivel valóban nem volt biztosítva az egyenlő választójog. Az index.hu internetes hírportál szerint például a legnagyobb és legkisebb választókerületek lakossága között 2,7-szeres volt a különbség. A magyar politikai hagyományokat ismerve persze senki nem lepődhet meg azon, hogy a törvényhozó nem nagyon törte magát az alkotmányos mulasztás kiküszöbölésének ügyében, így mind a 2006-os, de még a 2010-es választások is az aránytalan rendszer szerint lettek megtartva.

Most azonban az AB más alkotmányos szempontokból vizsgálta a rendelkezéseket. Az indítványozók szerint ugyanis a jogállamiság sérül azáltal, hogy a kormányrendelet megalkotására adott törvényi felhatalmazás túl tág, gyakorlatilag annyira parttalan, hogy keretei könnyen túlléphetőek. Felvetették, hogy a választókerületek nagyságát – mint a választójog lényeges

elemét – törvényi szinten kellene szabályozni.

A testület osztotta az indítványozók álláspontját. Korábbi gyakorlatát és döntéseit felelevenítve megállapította, hogy a választókerületek lakosság száma valóban a választójog gyakorlásának olyan lényeges eleme, melyet az Alkotmány 8. § (2) alapján csak törvényben lehet szabályozni. Ennek pedig egyenes logikai következménye, hogy az a törvényi felhatalmazás is alkotmányellenes, mely lehetővé teszi a kérdés alacsonyabb jogszabályi szinten történő szabályozását.

Persze hozzá kell tenni, hogy a döntésnek nincs túl sok gyakorlati jelentősége. A választójogi törvényt konszenzus nélkül is módosítani tudó kormánytöbbség az Országgyűlés létszámának csökkentésével párhuzamosan amúgy is módosítani kényszerül a választókerületek beosztását.

A stílusában velős és frappáns határozattal viszont Stumpf István a kvalifikáltságában és elhivatottságában kételkedőknek kellemes meglepetést okozhatott.

MÁRÓLY

Interjú Varga Norberttel

A Magyar Jogtörténeti Tanszék adjunktusa, dr. Varga Norbert idén kora ősszel Oxfordban járt kutatóúton, a Magyar Közöny pedig nem állhatta meg, hogy ne faggassa ki erről az igazán inspiráló élményéről.

- Mi volt a legfőbb motivációja arra, hogy külföldön kutasson?

Alapvető elvárás az utóbbi évtizedekben az, hogy az oktatók kimenjenek külföldre, hogy bekapcsolódjanak a világ tudományos vérkeringésébe.

Nagyon vonz az angolszász kultúra, jogintézményeinek történeti vizsgálata, Oxfordnál jobb helyre pedig ebből szempontból nem is lehettem volna.

- Milyen folyamatban történt a jelentkezés, hogyan nézett ki az eljárás?

A pályázathoz feltétel volt a témamegjelölés és annak kutatási tervének elkészítése, valamint két magyar professzor ajánlása; ezúton is szeretném megköszönni Prof. Dr. Ruszoly József és Prof. Dr. Homoki-Nagy Mária ajánlását. A pályázatot az oxfordi egyetem bírálta el, amely sikeres is lett, ezáltal ők biztosították a kutatás körülményeit, a szobát, a könyvtárat, egyetemi kártyákat és a többit. A nyertes beadvánnyal tudtam ismét pályázni a Magyar Állam Eötvös Ösztöndíjra, illetve a mi jogi karunk Külügyi Bizottságához, - szintén mindkettő sikerült - az útiköltségre és a kinti mindennapos kiadásokra. A teljes eljárás két évbe telt, egy év volt ebből az oxfordi pályázat és még egy az Eötvös-pályázat.

- Mennyi ideig tartózkodott Angliában és mi volt a kutatási témája?

Három hónapos kutatásra szólt a pályázat. A XIX. századi angol és magyar állampolgársági jog összehasonlító vizsgálata volt a témám. A kutatást a szekunder angol szakirodalommal kezdtem, tanulmányokkal és folyóiratokkal. Ezt követően a primer forrásokat elemeztem: a bírói ítéleteket a reportokban, valamint a parlamenti anyagokat.

A Bodleian Law Library rendkívül felszerelt és nagyon széles gyűjteménnyel rendelkezik. A források java elektronikus formában érhető el, ez nagyban könnyítette a munkát. Maga a könyv-

tári rendszer egyébként úgy néz ki, hogy semmit sem lehet kölcsönözni, a kutatómunkához alapvetően a könyvtárban kell ülni. Ennek az az előnye, hogy mindig minden forrás meg is található.

- Milyenek találta a légkört, az embereket?

Maga Oxford és az egyetem egyaránt hihetlenül szép. A 13. században alapították az univerzitást, ahol nagyon ragaszkodnak a hagyományaikhoz – ez messze túlszárnyalta a várakozásaimat. Az egyetem épületei a város tekintélyes hányadát teszik ki, gyakorlatilag az egyetemet szolgálja ki a város, az hajtja a gazdaságát. A megélhetés egyébként ugyanannyiba kerül, mint itthon, viszont az ingatlanok és a szakirodalmi könyvek árai jóval magasabbak.

A konzulens professzorom Prof. Dr. Stefan Vogenauer volt, rendkívül segítőkésznek és közvetlennek ismertem meg. A jogi karon ugyanazon az emeleten voltak az irodák, mi külföldi kutatók mind egy szobában voltunk. Mellettem a három hónap alatt folyamatosan váltakoztak a különböző nemzetiségű emberek; olaszok, németek, franciák, mindenki nagyon nyitott és barátságos volt. Ők főleg idegen nyelveken tartanak speciális kollégiumokat a hallgatóknak.

- Mik azok a fő ismérvek, amelyekben eltér, illetve hasonlít egymásra az oxfordi és a szegedi graduális és posztgraduális jogi képzés?

Alapjaiban más az angolok gondolkodásmódja, részben a precedens-rendszer miatt. Alapvetően nekik is előadásai és azokhoz kapcsolódó kiscsoportos szemináriumai vannak. A jogtörténetre is másképpen tekintenek, annak a java, amit mi itthon angol alkotmány- és jogtörténetként oktatunk, az ott az élő jog része. Ugyanúgy tanulnak egyébként római jogot és angol jogtörténetet.

Amin igazán meglepődtem, az volt, hogy merőben más a hallgatók hozzáállása, valóban együtt gondolkodnak a szemináriumokban az oktatóval, a feladott anyagról eszmecserét folytatnak. Ez is az angolok mottója, gondolkodni tanítani, emiatt van az is, hogy az angolszász jogi tankönyvek rendkívül hosszúak, ugyanakkor olvasmányosak, és mire az ember egyszer végigolvassa, tudni fog az adott jogterületen

belül gondolkodni, elsajátítja annak logikáját. A vizsgák írásban folynak, ezzel kapcsolatban a jogi nyelvi stilisztikát is tanulják.

Mivel rendkívül sok oktatója van a jogi karnak, – egyedül professzorokból több, mint negyven fő – a tutorálási rendszerben vannak a hallgatók, vagyis hetente konzultálnak oktatójukkal a saját kutatásukról és tanulmányaikról. Egy októberre 3-4 hallgató jut.

A posztgraduális képzésben nálunk két év elméleti kutatás mellett konferenciákra járást várnak el, illetve újabb és újabb publikációkat. Angliában egy év elméleti kutatás része a képzésnek, ugyanúgy konferenciákra járással, de kisebb hangsúly van a publikációkon, inkább kevés jó publikáció és egy nagyon jó PhD-dolgozat az elvárás.

- Korábban az amerikai Harvardon, a hollandiai Amszterdamban és a német Frankfurtban is végzett kutatómunkát. Milyen a véleménye a Harvardról és az Oxfordról, a két világhírű és világszerte ismert egyetemről?

Színvonalban megegyeznek, alapvetően hangulatát tekintve van óriási különbség a két egyetem között. Oxfordban az ember mindenhol mély történelmi gyökerű utcákkal, épületekkel és tradíciókkal találkozik.

- Jellemző-e az, hogy ezek a világszerte ismert egyetemek csak a nevükből élnek meg, és kevés valódi teljesítmény húzódik meg mögöttük valójában?

Egyáltalán nem, sőt. Az oxfordi professzori státuszokat, legyenek határozatlanok vagy határozott idejűek, mindig globálisan pályáztatják, viszonylag ritka az, hogy oxfordi végzettségű kutató válna oxfordi professzorrá. Konzulens professzorom is németországi végzettségű volt. Ez egy egészséges vérkeringést is valósít meg a tudományos életben, ha pedig valaki Oxfordban kezd kutatni, elvárás az is, hogy ontsa magából a tanulmányokat. Így rendkívül sok nézőpont és vélemény keveredik, ebből pedig sajátos tudományos szemléletmód alakul ki az oktatóknál.

Az angoloknál egyébként az is szokás, hogy, ha határozott időre kaptak csak professzori státuszt, akkor annak leteltével pályáznak más egyetemre ugyanígy professzori státuszért,

amihez fel is kell mutatniuk eredményeket, hogy elnyerhessék.

- A gyakorlati tapasztalat alapján milyen véleménye alakult ki az elit egyetemre jellemző szolgáltatás-centrikus felsőoktatásról?

Magas szintű szolgáltatásokat nyújtanak ezeken az egyetemeken, hogy mindenki úgy érezhesse, megérte ennyi pénzt a tanulásra költenie. Minden college-hez tartozik saját könyvtár, klub, étterem és így tovább. Alacsony az ösztöndíjasok aránya, amelynek következtében az a trend az, hogy ezt növeljék, hogy kevésbé tehetősek is bejuthassanak. A költségtérítés tekintetében csupán a mérték a kérdés, ez pedig a társadalom fizetőképese rétegeinek anyagi helyzetétől függ.

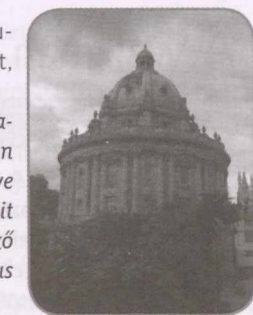
Nem feltétlenül van óriási különbség az ilyen magánegyetemek és az állami támogatásos rendszer között minőségben, ugyanis mindig a legfontosabb az önszorgalom, az önképzés. Ugyanarra a szintre juthat egy oxfordi és egy szegedi hallgató is, ha kellő motivációja van.

Színvonalban odakinn sincsen igazán számottevő minőségbeli különbség az olcsóbb és a drágább egyetemek között, inkább arról van szó, hogy nagy hangsúlyt fektetnek az állásinterjúkon az intézmények tekintélyére.

- Hogyan összegeznéd oxfordi tapasztalatait?

Érdemes volt belevágni, szakmailag sok tapasztalatot szereztem. Ahogy az előzőekben is említettem, nemcsak a gazdag forrásgyűjtemény miatt volt hasznos, hanem amiatt is, hogy bekapcsolódhattam abba a nemzetközi tudományos életbe, ami egyedivé teszi ezeket a világszerte ismert egyetemeket. Ugyanakkor szemléletmódbeli változásokat is jelent ez; egy idegen országot megismerni, oda beilleszkedni.

Továbbá, a kinti példákat látva jobbá tehetem a saját oktatói munkámat, nagyobb hangsúlyt fektetve a forrásfeldolgozásra és a hallgatóknak a részvételre sarkallására.

BANKOVICS JOACHIM GÉZA

A Walkman eddig is bevált

– merész üzleti vezetők hiánya Japánban

A Walkman megváltoztatta az emberek zenehallgatási szokását - elhozta az utazás közbeni műélvezet élményét. 1979-es bemutatása után a hordozható kazetta-lejátszó gyártását végre leállítja a Sony a japán piacon. A készüléket továbbra is gyártani fogják Kínában és értékesíteni fogják több országban

is, jóllehet a Sony nem nyilatkozik arról, hogy mennyit ad belőlük el, és hogy egyáltalán minek gyárt Walkmaneket az iPod és az okostelefonok korszakában.

Akárki is veszi meg őket, nem valószínű, hogy sokat adnának hozzá a már eddig eladott 220 millió Walkman számához. Nagy sikere és úttörő jellege ellenére ezt a terméket majd-hogynem el sem kezdték gyártani anno. Morita Akio, a Sony társalapítója óriási küzdelem árán vette rá saját mérnökeit és igazgatóit a gyártás megkezdésére, akik szerint hangrögzítési funkció nélkül a hordozható kazetta-lejátszó kurdarcra van ítélve. „Mindenki ellenállt nekem” – írta Morita az 1986-os életrajzában. Végül is a főnök döntését hajtották végre.

Ilyen mértékű határozottság egy üzleti vezető részéről valószínűtlen napjaink Japánjában. Az olyan alapító igazgatók, mint Morita is, aki 1999-ben hunyt el, óriási hatalommal rendelkeztek. Ugyanakkor utódaik, akiket alkalmazott-elnöknek (salaryman-shacho) hívnak, már egyáltalán nem. Ez nehezé teszi a japán főnököknek, hogy vezetők lehessenek, nem pedig csak szimbolikus főnökök.

„A salaryman-shacho jelenség az egyik fő oka

annak, hogy a japán gazdaság alászállt. Nem vállalnak felelősséget” – mondja Yanai Tadash, aki az alapítója és elnöke a Fast Retailing-nek, Japán elsőszámú ruhanemű-áruházláncának, valamint a Uniqlo üzletlánc üzemeltetője is egyben. Yanai, akit Japán leggazdagabb emberének tartanak körülbelül 9 milliárdos dolláros vagyonával, nincs egyedül véleményével. A japán menedzserekből hiányzik „a határozottság, a keménység, a szenvedély és a küzdeni akarás”, mondja Inamori Kazuo, a Kyocera - mely az ország egyik legnagyobb elektronikai alkatrészgyártója - 78 éves alapítója.

Az egyik probléma az, hogy kevés elnöknek van szabad keze ahhoz (vagy egyáltalán érdeke), hogy merész útvonalat vágjon egy olyan kultúrában, amely konszenzusra épül és ideálja az élethossziglan tartó foglalkoztatás, valamint az előléptetés és fizetéseknek inkább az életkorhoz, mint a teljesítményhez való igazítása. Az ilyen főnököktől azt várják el, hogy hagyjanak mindent úgy, ahogyan eddig is volt, továbbá pozíciójukat annyira sok belső munkatársnak köszönhetik, hogy az emberállományuk alapos átalakítása gyakorlatilag lehetetlen. Ezért is történt 2009-ben, hogy a Toyota gyökeres reformjai megvalósítása érdekében az alapító unokáját nevezte ki elnökké abban a reményben, hogy az majd merész kezekkel fog irányítani.

A vezetőségi hiány gyenge társasági teljesítményt jelent. A japán cégek befektetéseinek megtérülési aránya már régóta kevesebb, mint amerikai és európai vetélytársai felétek. 1996 óta a japán cégek száma több mint felével csökkent a világ 50 vezető társaságának listáján, olyan területeken, mint a gyártás, értékesítés, pénzügyi szolgáltatások és egészségügy. Ha a japán cégek vezetői csak minimális javulást hoznának – úgy mint az átlagos értékesítési növekedés 2-ről 5%-ra emelése, a bevétel 4,5-

ről 7%-ra növelése, valamint a tőkehatékonyság 10%-os növelése – Japán beteges részvénypiacának tőke-ellátását megháromszorozná a jelenlegihez képest a Bain tanácsadó cég legfrissebb tanulmánya szerint.

Ugyanakkor a merész vezetést ritkán értékelik. Júniusban Kan Naoto, Japán miniszterelnöke megszólta a foganatosított elbocsátásokért Carlos Ghosn-t, a Renault-Nissan szövetség főnökét, annak ellenére, hogy az megmentette a Nissant a csődtől és átalakította a társaságot. Ugyanígy a Sonynál is egy külföldre volt szükség a változás kikényszerítésére, ahol is Sir Ho-

ward Stringer brit üzletember lett elnök 2005-ben. Évekig tartott neki félreállítani a gyenge teljesítményű igazgatókat. Ebben az évben a Sony újra nyereséget termelt, a szeptember 30-át megelőző három hónapra pedig 31,1 milliárd jenes (USD 385 millió) tiszta nyereséget jelentett be, az egy évvel ezelőtti 26,3 milliárdos veszteség ellenére. A Sonynak felrázásra volt szüksége, ugyanis bár 30 éve a Walkman révén létrehozta a hordozható zenelejátszók piacát, gyakorlatilag lekészt a digitális lejátszókra való átállásról.

BANKOVICS JOACHIM GÉZA

Jogászbál

November 26-án immáron 64. alkalommal került megrendezésre a Szegedi Jogászbál. A TIK épülete 7 órakor nyitotta meg kapuit a bálozók előtt, akik persze nem kapkodták el a megérkezést – na persze, miért is tették volna. Jómagam is csak 8 óra után pár perccel érkeztem meg a helyszínre, ahol rögtön a bejáratnál magam az este egyik ötletes meglepetésével: a TIK forgóajtaja előtt két parafusjelet mintázó jégszobor várta, hogy köztük elhaladva beléphessünk az egyetemi könyvtár ekkora már pezsgő étellel megtelt aulájába. Alighogy lettem a kabátomat a

ruhatárban, már kezdődött is a gólyák hagyományos nyitótánca, mely ezúttal sem okozott csalódást. Bécsi keringőt, palotást és egy latin táncot is láhattunk, amelyek végeztével a táncosok felkérték a megjelent oktatókat egy-egy rövid táncra.

Ezután megkerestük az asztalunkat, ahol 9 óra körül már fel is szolgálták a vacsorát. Háromféle menü közül választhattunk előzetesen, melyek

közül számomra a B volt a leginkább tetszetős; nem is kellett csalódnom ösztöneimben, rendkívül ízletes vacsorát fogyaszthattam el, s látványosan asztaltársaim is meg voltak elégedve a felszolgált étellel. A vacsora után pedig nem maradt más hátra, mint hogy belevessük magunkat a hajnalig tartó bálozásba - kiki vérmérséklete szerint.

Az este hátralevő része is hasonlóan kellemes hangulatban telt. Több rég nem látott ismerőssel

is találkoztam, gyönyörködtem a csodaszép ruhákba öltözött hölgyekben, ittam egy-egy pertut az évfolyamtársakkal, és kivettem részem a tánctéren zajló mulatozásból is. Végül, röviddel zárás előtt úgy távoztam, hogy már biztosan tudtam: jövőre is ott lesz a helyem a Jogászbálban.

CSOMÓS ÁRPÁD

Jegeljünk!

Bár az idő nem úgy mutatja, legbelül az ösz-szes egyetemista érzi már a tél lassan közeledő, jeges fuvallatát. A novembert úgy definiálnám, akár a sárga színt a jelzőlámpán. Jelzi, hogy ideje félretenni a szórakozást, a magas sarkú cipőt, és a vastag téli kabát mellett beszerezni a szükséges könyveket, jegyzeteket is. Persze a vizsgák még odébb vannak, és a téli sportok szerelmeseinek se kell a hegyekig menekülni egy kis szórakozási lehetőségért.

Elkezdődött ugyanis a jégkorcsolya szezonja, amely ötvözi a sportot a bulival. Egyetemistaként pedig a kari estek diákbarátnak is mondhatók, hiszen a nappalis hallgatók ingyenesen vehetnek részt a rendezvényen.

A legutóbbi Jeges Est részben karunknak, az ÁJTK-nak köszönhető. Megkérdeztem két elsőévest arról, miért vettek részt az eseményen, honnan tudtak róla, régóta koriznak-e már, és persze mi róla az utólagos véleményük. A következőket felelték:

-Szegediként kb. 4 éve rendszeresen látogatjuk a barátainkkal a kecskési korpályát. Az ÁJTK-GTK-s estről először a BTK-s Jeges Esten, egy odajáró ismerősömtől hallottam, utána pedig egy közösségi portálon is olvastam róla. Mi fél 11 körül értünk oda, és több szempontból is jónak ígérkezett a buli. A jég eléggé el volt használódva, ami arról árulkodott, hogy az eddigiekhez képest sokkal többen jöttek el erre az estére. Persze erre a kölcsönzőnél kígyózó sorokból is

rá lehetett jönni. A két HÖK is rendesen kitett magáért, a GTK-sok jó zenével, a mieink pedig finom forralt borral biztosították a hangulatot. Annak örültem még, hogy a hazaút is meg volt szervezve. A szervezők egy Ikarus jellegű buszt intéztek nekünk, amin egy lelkes „konferancié”

hazáig csupán ezt kántálta: „CSAK AZ ÁJK!”

Beregszászi Ferenc ; jogász

-Az egészről a Facebook-on olvastam, és nagyon megörültem. Egyszerűen imádom az egyetemi rendezvényeket. Régebben is koriztam már, talán el se mertem volna menni, ha nem tudnám, hogyan kell.. ☺ Élvezet volt nézni a sok embert, ahogyan ott köröztek.

Boldoggá tett az érzés, hogy én is közéjük tartozhatok, hiszen ott pillanatok alatt vált az idegen ismerőssé. Ha valaki elesett nem nevette körbe senki, hanem rögtön felsegítették, és már folytatódhatott is a buli. Kicsit rossz volt, hogy sokat kellett várni, de ez így természetes. Egyetlen hiányossága volt az estének, a ruhatár. Szerintem nagy szükség lett volna rá, mert így kicsit féltettem a cuccomat. Mindig is tudtam, hogy Szeged a legjobb egyetemi város, de ezek a programok még jobban erősítik bennem ezt az érzetet.

Bodó Márta; jogi asszisztens

Ezek után én már mindenkit csak biztatni tudok, hogy bármely kar is rendezze a következőt, ne hagyjátok ki. Ezek azok a pillanatok, amelyeket vétek lenne... Egy közhellyel élve: az egyetemi évek a legszebbek.

- RENÉE -

Az új betegség neve: ünnepi stressz

„A megkérdozettek 14%-át még a szomszéd házának világitása is felhergelte.”

Ismét elérkeztünk életünk egy meghatározó pontjához. Egyrésztől kezdetét veszi a vizsgaidőszak, ami örömtelinek úgy érzem semmiképpen nem mondható. Viszont a másik oldalon az élet kedveskedik nekünk a karácsonnyal, így elviselhetőbbé téve a tanulás gyötrelmeit. Ez a kettősség meglehetősen ellentétes érzéseket tud kiváltani az emberből. Sokszor nem kis gondot jelent feloldani ezt, főleg ha mondjuk épp egy fontos vizsgára készülünk. A helyzet azonban egyszerűbbé tehető azzal, ha nehézségekhez a jó élményeinkből merítünk energiát. Ez viszont csak akkor működhet, ha pozitívan éljük meg az ünnepeket.

A karácsonyt már szinte közhelyszerűen a szeretet ünnepének nevezzük és talán pont ezért feledkezünk meg arról, hogy tényleg erről kellene szólnia. A szeretetről, meghittségről és az együttlétről szól, mely legalább egyszer egy évben ünnepelőbe öltözteti a lelkünket. Erre a pár napra át kellene tudnunk szellemülni kicsit, hátha kitar egész évben ez az érzés. Az emberek nagy része azonban már teherként éli meg az ünnepeket. Rettentő nyomást és félelmet éreznek a feladat esetleges sikertelensége miatt.

A stressz tipikusan urbanizációs betegséggé vált. A veszélye az, hogy nem csak egy egyszerű betegség, hanem egy betegségsorozat elindítója is lehet. Szervezetünk képtelen alkalmazkodni a folyton változó körülményekhez, hiszen az életünk legfontosabb fogalmává a gyorsaság vált. A stressz az idők során beférkőzött a mindennapjainkban és mára az ünnepnapokat sem kíméli.

A meghitt, bensőséges pillanatokat először a bevásárlóközpontok elcsépelet díszei és az októberben kirakott mikulászsomagok rontják el. A roskadásig teli polcok és a hőmpölygő ember-tömeg mindenkit besöpör. Mindenhonnan árad

felénk a fogyasztás üzenete. A hatásvadász dekorációk, az állandó reklámok anyagiassá teszik a legszentebb ünnepünket.

Így végül már csak arra tudunk gondolni, hogy „kinek nem vettünk még ajándékot”? „Tetszeni fog neki”? „Megfelelő árban választotunk”?...?A folyamat pedig innentől már ördögi kör, hiszen a mai világban ebből is stresszforrást tudunk kreálni. Egyfajta problémahalmot gyártunk magunk köré, melynek eredményeként úgy érezhetjük, hogy ez életünk legnehezebb és legrohanósabb egy hete. Így a karácsony nem tölti be igazi rendeltetését és megterhelővé válik.

Emellett a pszichológusok szerint külön problémát jelent az, hogy a karácsony kilépett az „otthon melegéből”. Úton útfélen ünneplünk. Vizitelünk barátoknál, közelebbi és távolabbi családtagoknál. Megállás nélkül csak rohanunk és próbálunk eleget tenni minden elvárásnak. Így elveszti jelentőségét a saját otthoni karácsonyunk, emellett kimerültebbek és ingerlenebbek is leszünk. A sokadik karácsonyfát látva sajátunk már nem nyújt akkora meghittsége. Mindent előre, aprólékosan megtervezünk, ezért aggódunk mindig amiatt, hogy minden gördülékenyen működjön. Az esetleges kudarcot pedig már kellő ingerültséggel fogadjuk.

Talán az egyetlen megoldást az jelentheti, ha elkerüljük a bevásárlóközpontokat. Megkönnyíthetjük az életünket azzal, ha tudatosabban vásárolunk. Ne törődünk az akciókkal, hanem igyekezzünk személyes dolgot venni. Próbáljuk megragadni a karácsony igazi lényegét és akkor biztosan elkerülhetjük a feszült pillanatokat.

HEVES-HOFFMANN DOROTTYA

HÖK interjú

A Hallgatói Önkormányzat képviselőit bemutató interjúsorozatunk következő alanya Bernschütz Bálint, aki a HÖK általános alelnöki tisztjét tölti be.

- Először is, beszélj kérlek a személyes háttéréről! Hova valósi vagy, milyen szakra jársz és miért döntöttél annak idején a jogi kar mellett?

- Bajai vagyok, ott jártam gimnáziumba, és az érettségi után jogászként kezdtem meg tanulmányaimat itt a Karon. Mióta az eszemet tudom, jogász szerettem volna lenni. Ennek egy nagyon-nagyon egyszerű oka van: édesapám ügyvédként dolgozik. Ez motivált engem alapvetően, mikor a jogász szakot választottam a felvételinél. Szeged pedig adva volt, lévén hogy édesapám is itt tanult, illetve, miután utánanéztem az ország jogi karainak, úgy ítélt meg, hogy számomra ez lesz a legmegfelelőbb hely. Emellett maga a város, annak hangulata is vonzott.

- Mikor, és hogyan váltál a Hallgatói Önkormányzat tagjává?

Annak idején a gólyatáborban nagyon jó barátságot kötöttem a HÖK több tagjával, többek között Muráti Tamással is, aki akkor még ugyan nem volt a HÖK képviselőtestületének tagja, de külsőként rengeteget segített a hallgatói önkormányzatnak. 2008-ban, pár hónappal a választások előtt megkérdezte tőlem Tamás, hogy érdekelne-e a hőkös munka. Én pedig, azok alapján, amit addig tapasztaltam a HÖK-vel kapcsolatban, bátran ki mertem jelenteni, hogy igen, szívesen kipróbálnám magamat képviselőként. Ezt követően Bernáth Zsófiával (akkor HÖK elnök) és Pozsonyi Norbert tanár úrral leültem egy beszélgetésre, melynek során pontosan felvázolták előttem, hogy mivel is jár az, ha az ember hőkösként is kiveszi a részét az egyetemi életből. Természetesen felhívták a figyelmemet arra, hogy rengeteg munkával jár egy ilyen pozíció, de én – miután összevetet-

tem a lehetséges előnyöket és hátrányokat – úgy döntöttem, hogy belevágok, így indultam a tavaszi választásokon, melynek eredményeképp megválasztottak a képviselő-testület tagjának.

- Mivel jár az általános alelnöki pozíció, melyet jelenleg a HÖK-ön belül betöltesz?

Általános alelnökként én szoktam helyettesíteni az elnököt, ha ez szükséges, illetve képviselni különböző olyan rendezvényeken, melyeken egyéb teendők miatt esetleg nem tud megjelenni. Emellett pedig vele, és a gazdasági alelnökkel együtt hárman koordináljuk a hallgatói önkormányzat ügyeit. Jómagam a rendezvényszervezésre specializálódtam, ha lehet így mondani, így én látom el az ilyen ügyekkel kapcsolatos szervezés, irányítás nagy részét, míg Magyar Gergely, a másik alelnök, a gazdasági, pénzügyi területért felel.

- A jogi kari HÖK alelnöki posztja mellett az SZTE EHÖK Rendezvényszervező és Kulturális Bizottságának elnöki tisztjét is betöltöd. Mióta látod el ezt a feladatot, és hogyan tudod összeegyeztetni az alelnöki teendőiddel?

Ez úgy indult, hogy 2008-ban, miután megválasztottak a HÖK képviselő-testületébe, engem delegáltak az EHÖK rendezvényszervezésért felelős bizottságába. Ennek az elnöki posztját akkor Mészáros János, vagy ahogy szinte mindenki ismeri, Gibbi látta el. Gibbivel sokat dolgoztam együtt, rengeteget is tanultam tőle és megkedveltem ezt a területet, így mikor lejárt a megbízatása, és az EHÖK kiírt egy pályázatot a posztra, jelentkeztem. Az EHÖK engem választott meg, így 2009 ősze óta immáron az RKB elnökeként is tevékenykedem.

Ez hetente 3 rendezvény és 3 különbözőklubdelután/klubest szervezésével

jár, ami sok munkát igényel, de megéri csinálni, ugyanis folyamatosan érzem magamon a fejlődést, és rengeteg élménnyel, hasznos tapasztalattal gazdagodok általa.

Köszönöm az interjút, és további sok sikert, és eredményes munkát kívánok Neked!

CSEMŐS ÁRPÁD

Körkérdés

1. Milyen (bevált) módszer alapján alakítod ki a vizsgaidőszakod?
2. Egy félévben hány vizsgát engedélyeznél 1 tárgyból? Miért?
3. Hol töltenéd el legszívesebben a téli szünetet?

Lendér Evelin,
Jogász II.

1.) A könnyebb vizsgákat berakom előre és nagyon ügyelek arra, hogy ne maradjon a végére sok vizsga. Meg persze arra is, hogy legyen időm pótvizsgázni.

2.) Szerintem a 3 pontosan megfelelő. Nem mindig a diákon múlik, hogy átmege-e a vizsgán.

3.) Bárhol, de leginkább hazamennék a családomhoz.

RIEGER TAMÁS,
POLITOLÓGIA III.

1.) Sajnos saját módszerem aligha van, hacsak nem a spontaneitás. Amúgy próbálom ellesni, hogy másinál mi a sikeres módszer.

2.) Szükségesnek tartom, hogy többször is lehessen vizsgázni egy tárgyból, de ne legyen ez a szám korlátlan (max.3)

3.) Mindenképpen Bécsben, vagy New Yorkban.

SIPOS BLANKA,
NEMZETKÖZI TANULMÁNYOK II.

1.) Szeretem a legnehezebbel kezdeni, hogy gyorsan túlessek rajtuk. Próbálom úgy beosztani a vizsgákat, hogy legyen köztük legalább egy hét, ami alatt rendszeren felkészülhetek. Legtöbbször sajnos mindent az utolsó pillanatra hagyok, s a tanulásból nagy kapkodás és idegeskedés lesz.

2.) Mindenképp háromat. Biztos vagyok benne, hogy sok szakon elég a kettő is, de a legtöbb szakon elkél a 3 lehetőség is. Nekem valahogy megnyugtató, ha van még egy 3. lehetőség is. Illetve vannak olyan nehéz tárgyak, ahol szükség is van arra, hogy háromszor vizsgázhassunk.

3.) Izraelbe húz a szívem. Tenger, napsütés, csodás emberek, kultúra. Legszívesebben már ma oda repülnék.

HORVÁTH ANDRÁS,
JOGÁSZ I.

1.) Nincs bevált módszerem, egyelőre. Ez az első vizsgaidőszakom a nagy egyetemi életben. Próbáltam úgy alakítani a vizsgáim időpontjait, hogy minél hamarabb túlessek rajtuk.

2.) Szerintem három vizsgalehetőség bőven jó. Van lehetőség a javításra és ennyi vizsgaesélynél az egyik csak sikerül, gondolom, de az első vizsgaidőszakom végére kiderül.

3.) Egy napsütéses helyen, ahol minimum 25 fok van. Nem szeretem a telet.:

Érdeklődő

Egy régebbi hagyományt elevenítünk fel a Magyar Közöny hasábjain: Karunk tanszékeit vesszük sorba, kifaggatva ott dolgozó oktatóinkat a jogszabályoktól kissé távolabb eső kérdésekkel kapcsolatban is.

RÚZS MOLNÁR KRISZTINA

1) Van kedvenc idézete? Ha igen, mi az?	<i>Helyzettől függően más és más jut az eszembe. Most pl. egy arab közmondás: „A gyermekek az ember szárnyai.”</i>
2) Mivel tölti legszívesebben szabadedidjét?	Szívesen sütök és főzök, fényképezek, olvasok. És most már a kisfiammal.
3) A világ melyik részén töltené el egy hónapos szabadságát?	Mediterrán vidékeken vagy görög szigetek között hajókéznél tavalasszal.
4) Melyik lenne az a könyv, amit egyetlenként magával vinne egy lakatlan szigetre?	Elég bajos lenne, ha csak egyetlen könyvet vihetnék. De egy Kryon-kötet és egy jó vastag szakácskönyv biztosan lenne a csomagban.
5) Milyen zenét hallgat kikapcsolódásképpen?	Dallamos jazz zenét, Vaya Con Dios-t, latint és nyugtató, meditációs zenét.
6) Melyik az a film, amelyet legtöbbször látott?	Ez nálam gyerekkori emlék: a Pomádét és a Muzsika hangjait.
7) Melyik tv-műsort nézi rendszeresen?	Nincs ilyen.
8) Mi a kedvenc étele?	Édesanyám gyöngyöslevele, az anyósom paprikás marhaszelete és egy málnatorta Welmann-módra.
9) Mi a kedvenc alkoholtartalmú itala?	Szeretem a könnyű borokat.
10) Melyik történelmi korban élne legszívesebben?	Nem mennék vissza egyikbe sem, hogy ott éljem az életem, mert nekem itt van feladatam. De bekucskálnék egy párba, mert érdekel, hogyan éltek és gondolkodtak régen. Az ősi civilizációk érdekelnének talán leginkább.

Statisztikai és Demográfiai Tanszék & Munkajogi és Szociális jogi Tanszék

ROSSU BALÁZS

Sok idézetet kedvelek. Különösen a kínai bölcsességekért vagyok oda, de ha meg kell neveznem egy kedvencet, azt hiszem mégsem kínaira esne a választásom, hanem Niccolo Machiavelli mondására, miszerint „Nem az az erős, aki nem esik el, hanem az, aki mindig fel tud állni.”

Számtalan dologgal. Szívesen olvasok, vagy fejtek rejtvényt. Attól függ, mennyi is az a szabadidő, amit el tudok tölteni. Gyűjtöm például a különböző témájú és stílusú filmeket, melyeket gyerekkoromban megkedveltem. Időm általában nincs annyi, hogy meg is nézzem őket, de megnyugtat a tudat, hogy ott pihennek a polcomon, és bármikor megtehetném. ☺

Azt hiszem, Japánba utaznék el szívesen, ha egy egész hónapom lenne, amit szabadon eltölthetnék. Egy hónap elég hosszú idő ahhoz, hogy többre is legyen időm, mint rohanó városnézésre, de nem elég hosszú ahhoz, hogy elcsábuljak, és évekre kinn ragadjak.

John Ronald Reuel Tolkien Gyűrűk Uráját vinném. Eddig kétszer olvastam, ebből egyszer angolul. Lenyűgöző és magával ragadó a történet, a leírások pedig egyszerűen zseniálisak. Olyan kidolgozott mű, minden apró részletében, hogy bizonyos, még huszadik olvasásra is felfedeznék valami újat, ami addig elkerülte a figyelmem.

Ez nálam nagyon változó. Leginkább a keményebb, rockos, metálós stílust szeretem, de SZINTE mindenevő vagyok e téren. Olykor kimondottan jól esik például Liszt, vagy Rachmaninov műveire relaxálni, időnként pedig szükségem van egy kis Tankcsapdás, Grenmás, (hogy csak hazaiakat említsek) „zúzásra”, hogy kikapcsoljak.

A Gyűrűk Ura – A Gyűrű Szövetsége az, amit alkalmam volt több mint százszor megnézni, így messze ez a műretek vezet a listámat, de előkelő helyen áll még a Wasabi, a Tango és Cash. Az ötödik elem és a Lovagregény is.

Nem mondhatnám, hogy van olyan műsor, amit rendszeresen nézek. Úgy egészében nem nagyon nézek tv-t. A hírekről is inkább a netes hírportálokon keresztül értesülök.

Az ízlésem igen sokat változott az elmúlt években, de az, amit nem tudok megenni és a jelenünket jellemző, rohanó világ mindennapjaiba is könnyedén beilleszthető, az a pizza. ☺

Nem iszom túl gyakran, és a kedvencemhez még ritkábban jutok hozzá, de nem titok, hogy a 'San Francisco World Spirits Award' háromszoros aranyérmese, a WOKKA SAKI™ az. Ez az ital két nemes kultúra nemzeti italának, az orosz vodkának és a japán szakének merész, de remekbe szabott egyesítése. Mivel hazánkban nem kapható, rendelni pedig igen költséges, így ha megkívánom, legtöbbször kénytelen vagyok beérni alkotóelemeivel külön-külön.

A feudális Japánt választanám, de természetesen nem a történetek és a filmek nagy része által élénk tárt, igen csak idealizált kép miatt. Sokkal inkább a kort jellemző szellemiség és eszmék azok, amikkel azonosulni tudnék.

LAJKÓ DÓRA

Számtalan idézet közel áll a szívemhez, erről bővebb képet kaphat az, aki a www.moly.hu oldalon rákeres az adatlapomra.

Szabadidős tevékenységként három dolog szerepel nálam az első helyen: az olvasás, a kirándulás és a kreatív tevékenységek, például a rajzolás, vagy a festés.

Dominika szerepelne az első helyen.

Remélem, ez, azon döntések egyike, amelyeket sosem kell meg-hoznom az életem során. Több kedvenc könyvem is van, azonban ezek közül az abszolút kedvencem talán Jane Austen *Bűszkeség és Ballélet* c. könyve.

Ez teljesen hangulattfüggő. Széles sávon mozog a zenei ízlésem – így akár például Black Sabbath, Tankcsapda, Earth, Wind and Fire, Nelly Furtado, Gabrielle, Rihanna, vagy akár Pachelbel, Csajkovszkij, Vivaldi.

Van azonban néhány olyan zene, amivel nagyon nem sikerült egymásra találnunk eddig semmilyen hangulatban. Ilyen például Bartók: A csodálatos mandarin.

A Bud Spencer-Terence Hill filmek – ezeknek a filmzeneje, kedvesen egyszerű történetei, szófordulatai mindig mosolyt csalnak az arcomra.

Híradó. De a híreket is jobban szeretem elolvasni, mint TV-n megnézni.

Nincs ilyen. A hedonisták azon csoportjához tartozom, akik az izletesen, gusztusosan, szívvel-lélekkel elkészített ételek mindegyikét szeretik – legyen az egy szendvics, túrós tészta, vagy vaddisznó sült.

Tréfli. (Bár e szónak a jelentése nem éppen vásárló-csalogató, a névadási körülmények ismeretében azonban talán elfogadható.)

Nehéz döntés, hiszen minden kornak van előnye és hátránya is. Legszívesebben a nekem tetsző kor-jellemzőkből gyúrnék egyet össze. Ha azonban még ezen túlmenően választanom kellene, akkor, azt hiszem, az 1800-as évek elejét, közepét választanám.

BERKI GABRIELLA

Nagyon sok idézet van, amit szeretek, de a kedvencem egy rövidke vers Csarai Gábortól:

*„Jókedvet adj, és semmi mást, Uram!
A többiuel megbirkózom magam.
Akkor a többi nem is érdekel,
szerencse, balsors, kudarc vagy siker.
Hadd mosolyogjak gondon és bajon,
nem kell más, csak ez az egy ortalom,
még magányom kiváltsága se kell,
sorost cserélek, bárhol, bárkivel,
ha jókedvemből, önként tehetem;
s folszabadít újra a fegyelem,
ha értelmét tudom és vállalom,
s nem páncélzat, de szárny a vállamon.
S hogy a holnap se legyen csupa gond,
de kezdődő és folytatódó bolond
kaland, mi egyszer véget ér ugyan -
ahhoz is csak jókedvet adj, Uram.”*

Az utóbbi időben nem sok szabadidővel gazdálkodhatok, de ha épp addók néhány szabad óra, azt legszívesebben a családommal és a barátaimmal töltöm, vagy ha épp olyanom van, visszahúzódom egy kényelmes fotelbe, és belekezek egy új Agatha Christie-regénybe.

Nagyon sokfelé szeretnék még eljutni. Rendkívüli módon vonzanak a mediterrán tájak... de mindig szívesen ismerek meg új vidékeket, embereket, kultúrákat. Az egy hónapos szabadságból azonban legalább pár napot biztosan Belgiumban töltenék, amelyet második otthonomként szeretek és meglátogatnám az ottani barátaimat.

Társas lény vagyok... nem szeretnék elmenni egy lakatlan szigetre! De ha mégis odavetődnék, jó volna, ha nálam lenne Agatha Christie önéletrajzi kötete, mert hónapok óta nincs időm végigolvasni...

Abszolút hangulat- és szituációfüggő. A legnagyobb kedvencem Frank Sinatra, a kortárs előadók közül pedig Michael Bublé. És lehetőleg nem hagyom ki a Molnár Dixieland klubkoncertjeit a Milkában!

Ritkán nézek meg egy filmet többször, de az Igazából szereltem egész biztosan többször láttam.

Szeretem a krimisorozatokat. Ha csak tehetem, megnézem a Dr. House-t is... és általában igyekszem elcsípni valamelyik esti hírműsort.

Nehéz kérdés... külföldön leginkább Anyukám húseveze hiányzott (szigorúan házi csigatésztaival!), és Nagymamám csinálja a világon a legfinomabb máglyás palacsintát.

Ritkán iszom alkoholt. Ha a barátaimmal elmegyünk valahová, koktélt iszok. Általában Mojitot.

Nagyon kíváncsi vagyok, régebben hogyan éltek az emberek, de hosszú távon maradnék a saját, mostani életemnél...

Ötévesek lettünk...

Nemzetközi tanulmányok és politológia alap- és mesterképzések

Az 5. születésnapjukat ünnepelték szeptemberben a nemzetközi tanulmányok és a politológia alapképzések a Karon. Idén diplomáznak a két szak első masteres hallgatói. Az elmúlt időszak tapasztalatairól kérdeztem dr. Majsza Józsefet, a szakok koordinációs igazgatóját; s az általa elmondottakat is alapul vettem e cikk megírásakor.

A Bologna-folyamatot sok kritika éri manapság, a Jogi Kar azonban csak profitált belőle. A képzési kínálata bővült: a továbbra is osztatlan, 5 évfolyamos jogászképzés, illetve a 3+2 rendszerbe átvezetett munkaügyi és társadalombiztosítási igazgatási szak mellett megjelent két új szak, a nemzetközi tanulmányok és a politológia. A két új képzést kvázi a „semmiből” kellett megteremteni. Az előzménynek számító, a Politológiai Tanszék által gondozott Európa – politika speciális képzés, mindkét szak létrehozásában fontos tapasztalatokkal szolgált. Így a képzések, talán hátrányosabb helyzetből indultak, de ezt a szakok oktatóinak hála a gyorsan le is dolgozták.

A Kar vezetése, a Dékáni Hivatal és a Tanulmányi Osztály munkatársai a kezdeti időkben és most is minden segítséget megadnak a működéshez. Így jöhetett létre egy olyan nemzetközi tanulmányok szak, amely kihasználja az integrált egyetemi háttérrel, ugyanis 5 kar és az Idegennyelvi Kommunikációs Intézet együttműködésére épül (lásd: ÁJTK, BTK, GTK, JUGYU, TTIK). A politológia képzés pedig a Kar és ezen belül a Politológiai Tanszék oktatóinak tudására támaszkodik.

A hazai felsőoktatási kínálatot nézve az elmúlt öt évben a szakok előkelő helyet szereztek.

Az országos összehasonlításokban az SZTE ÁJTK új képzései dobogós helyet értek el mind az alap- mind a mesterképzésre járók létszámát, valamint a minőséget és a presztízst tekintve. Az államilag finanszírozott helyekre való bekerüléshez szükséges pontszámok (Nemzetközi tanulmányok: 431 pont, Politológia 410 pont) is a képzés magas színvonalát támasztják alá.

A nemzetközi tanulmányok szakos hallgatók

száma alapképzésen így meghaladja a 300 főt, míg a politológia szakon ez a létszám körülbelül 90 fő.

Mesterképzések

Mind a két alapképzéshez kapcsolódóan a 2009/2010-es tanévben elindult mesterszinten is az oktatás: a nemzetközi tanulmányok szakon a hallgatók két (Európa tanulmányok valamint a Regionális és civilizációs tanulmányok – Mediterráneum és Latin-Amerika), politikatudomány masteren pedig egyelőre egy (Választási tanulmányok) szakirány közül választhatnak. Az induló évfolyam a késői akkreditáció miatt nemzetközi tanulmányok mesterképzés esetében 25 főből, a politikatudománynál 14 főből áll. Mára mindkét mesterképzés helyzete stabilizálódott; ebben a tanévben 43 nemzetközi tanulmányok és 14 politikatudomány masterhallgató kezdte el a mesterképzést Karon, valamennyien államilag támogatott képzési formában. Mindkét mesterképzésre jellemző, hogy az új évfolyamok hallgatóinak egy része az SZTE többi karán szerezte alapképzési diplomáját. Nekik utólag 30 illetve 40 kreditnyi kurzust kell teljesíteniük a nemzetközi tanulmányok és a politológia alapképzések gerincét alkotó szakmai törzstárgyakból.

Változások 2006 óta

A szakok elindulása óta minimális változások történtek. Az évek alatt kialakult a 3+2-es vizsgarend, a szakdolgozatok készítésének és védésének rendszere. Az alapszakokon a záróvizsgáztatás már bevett gyakorlat szerint zajlik, míg a rendszer gördülékenységének utolsó lépcsőfoka – a mesterképzések záróvizsgálója – is

készen áll, hogy 2011 júniusában hozzásegítse a végzős hallgatókat a sikeres diplomaszerezéshez.

S amire a két szakfelelős (Nemzetközi tanulmányok: Prof. Dr. Trócsányi László, Politológia és Politikatudomány: Prof. Dr. Paczolay Péter) mellett Tanár Úr is méltán büszke lehet, hogy a két szak a Karon belül nemcsak, hogy elfogadottá vált, de a kurzusok oktatóiból is elégedettséget váltott ki a hallgatói aktivitás, hozzáállás. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a hallgatók 30-40%-a tudatos egyetemista, pozitív karrierorientáltság és céltudatosság jellemzi őket. Ez megmutatkozik abban is, hogy a két szak több hallgatója is kihasználja a gazdag kari kínálat nyújtotta lehetőségeket, és a Karon belüli hallgatói mobilitással élve párhuzamos képzésben is részt vesz, általában a hagyományos jogásképzést választva. Átlagon felüli a részvételük az Erasmus programban és jól teljesítenek a tudományos diákköri konferencián is.

Az oktatók és oktatósszervezők a jövőben is törekedni fognak a magas színvonalú képzés korszerűsítésére, amely a mai helyzetben csupán finomhangolást igényel.

Hallgatói vélemények

Megkérdeztem négy mesterszakos hallgatót arról, hogy miért választották ezen szakok valamelyikét, mik a tapasztalataik, a képzés során megszerzett tapasztalatok alapján min változtatnának, illetve, hogy a diplomával a zsebüken mivel szeretnék majd foglalkozni.

Csicsai Máté, Nemzetközi tanulmányok MA I. : „Szeged számomra kézenfekvő választás volt, és nem csak azért, mert szegedi vagyok. Itt ötvöződött az, amit én egy egyetemről elvártam; nevezetesen az elismert, minőségi oktatás az ennek megfelelő infrastruktúrával, valamint egy valódi egyetemi város atmoszférája. Szeged egy igazi mediterrán hangulatú város rengeteg fiatalal.

A nemzetközi tanulmányok szakot választottam, és hogy ebben nem csalódtam, azt, azt hiszem, jól mutatja, hogy mesterképzésre is ide jelentkeztem. Szerettem volna egy olyan komplex képzésben részt venni, ami nagyjából

megfelel az érdeklődési körömnek. A gazdasági, jogi, politikai, történeti átfogó képzésnek köszönhetően úgy érzem, hogy valóban sokrétű és jól hasznosítható tudásra tettem szert, ami segít a világ komplex folyamatainak átlátásában. Ez a megszerzett tudás a nyelvismerettel kiegészülve szerintem a későbbiek folyamán széles lehetőségeket biztosít majd számomra. Éppen ez az, amit én előnyösnek tartok: nincsen szóken behatárolva az elhelyezkedés lehetősége az egyetem végeztével. Mindenki megtalálhatja az egyetem alatt, hogy melyik az a részterület, ami a leginkább érdekli, és abban a képzés révén, illetve a segítőkész oktatók támogatásával mélyebbre áshatja magát.

Engem például a hispán világ XXI. századi politikai folyamatai érdekelnek a leginkább (szívesen dolgoznék is akár egy Latin-Amerikával foglalkozó NGO-nál) és a témával kapcsolatban minden segítséget meg is kaptam az ebben jártas oktatóktól. Ráadásul a mesterképzés Regionális tanulmányok - Mediterráneum és Latin-Amerika specializációján még több lehetőség nyílik majd tudásom és látóköröm bővítésére. Ez is volt az egyik fő motíváló tényező tavaly, a mesterképzésre való jelentkezésnél.

Talán csak a gyakorlati megközelítés arányát növeltem volna; de szerencsére mind a szak koordinálói, mind pedig a nagy gyakorlati tapasztalattal rendelkező oktatók nyitottak a hallgatók észrevételeire és igényeire. Ráadásul a szakmai gyakorlati lehetőségeken és a Karrier Irodán keresztül is jó esélyek nyílnak arra, hogy gyakorlatban is kipróbáljuk magunkat.”

Lázár Nóra, Nemzetközi tanulmányok MA II. : „Azért döntöttem a nemzetközi tanulmányok alapszak mellett, mert mindig is érdekelték a nyelvek, a nemzetköziség, és azért Szeged mellett, mert itt élek, itt születtem. Pont akkor indult ez az alapképzés Szegeden, amikor jelentkezni kellett a gimnáziumban, így nagyon örültem, hogy maradhatok Szegeden, és egyben a nekem tetsző szakot is választhatom.

A mester tekintetében gondolkodtam a váltásban, persze csak olyan szakok között, amelyekre lehetséges az átjelentkezés az alapszakból

ról. Ezt tartom a rendszer egyik előnyének, hogy 3 év után lehet választani, hogy merre tovább. Végül mégis a nemzetközínél maradtam, nem bántam meg. Szeretem a mesterben, hogy a mi évfolyamunkban még kevesen vagyunk, interaktív az órák. Nem csalódtam a képzésben, sőt a mestert kifejezetten jobban élvezem, mint az alapot. Javaslatom az lenne, hogy legyen több gyakorlati óra az alapképzésen is, ne csak előadások, hogy legyen lehetőségük a diákoknak fejleszteni a képességeiket (kiállni emberek elé, előadni, tárgyalni, stb). Mesterképzésen ez a gyakorlatiaság főleg a kiselőadásokban valósul meg, szerintem itt is kiterjedhetne a gyakorlatiasabb dolgokra is (pl. tárgyalástechnika, vitakészség fejlesztése).

Hogy milyen lehetőségeink vannak, az majd kiderül, ha végzek. :) Foglalkozni pedig mindenképpen valami olyan dologgal szeretnék, amiben tudom kamatoztatni a megszerzett tudásomat, szívesen dolgoznék pl. az Európai Unió valamelyik intézményében."

Nyerges Ádám, Politológia MA II.: „Adott volt, hogy Szegeden folytatom a tanulmányaim, hiszen szegedi vagyok. A politológiát igaz, csak harmadik helyen jelöltem meg, de a végén a pontszámításhoz kapcsolódó elképzeléseimre hallgatva megcseréltem az első helyen szereplő közgazdász szakokkal, és így fel is vetek ide. Ezt egyáltalán nem bánom, hiszen olyan embertípus vagyok, aki beleéli magát abba, amit csinál, és ez így van a politológiával is. A mesterképzésre jelentkezésben a piacon való elhelyezkedés motivált, hiszen az a meglátásom, hogy egy mester diplomával a kezében az ember könnyebben tud érvényesülni a munkaerőpiacon. Jelenleg a mesterszakon egy sokkal gyakorlatorientáltabb képzési formát ismertem meg, ahol folyamatosan kell tevékenykedni, óráról-órára kell készülni. Alapvetően teljesen meg vagyok elégedve a szakkal, hiszen a Tanszék az adott keretek között a lehető legtöbbet érte el. A 3+2-es rendszernek megvannak a maga hiányosságai, de ezeken nem lehet változtatni ezen a szinten. A jövőt illetően több út is elképzelhető. Mint politológus, elsősorban Phd. képzésben szeret-

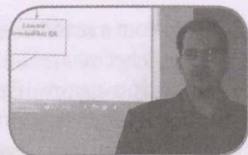
ném folytatni a tanulmányaimat - ebből kifolyólag az egyetemi oktatás is érdekel, de nem ez az egyetlen és kizárólagos cél. Ha lehetőségem adódna piaci szinten elhelyezkedni, akkor mindenképpen egy elemzőcég munkatársa lennék, vagy adott esetben megfelelő támogatás segítségével akár politikusként is el tudnám képzelni magam."

Török Zoltán, Politológia MA I.: „Az, hogy annak idején az alapszak mellett döntöttem, annak köszönhető, hogy már középiskolában is érdekelt a politika, és úgy gondoltam, nem csak felszínesen szeretnék ezzel foglalkozni, hanem kicsit mélyebben is, amelyre jó lehetőséget láttam a frissen induló szegedi politológia szakban. A mesterszakot illetően főként a számomra érdekes szakirány bírt maradásra, hiszen a választáspolitikológia már szakra kerülésemkor is érdekelt. Egyáltalán nem csalódtam, e tétel pedig a masterre főleg igaz, hiszen ott a már megismert oktatókkal találkoztam, akiknek a követelményeit és stílusát megszokja az ember az alapképzésen. Véleményem szerint azon kellene változtatni, hogy több olyan gyakorlati jellegű tárgy alkossa a képzést, ahol a hallgatók kifejthetnék az álláspontjukat, amelyet az oktatók a saját tapasztalataikkal korrigálhatnának, esetleg elmélyíthetnének. Szerintem ez sokkal motiválóbb a hallgatói aktivitást tekintve, mint a jelenlegi, főleg előadásokon alapuló rendszer. Ehhez persze nem csak a témának, de az aktív hallgatóknak is adottnak kell lenniük, ami nem mindig van meg.

A masteresek számára munkahely tekintében vannak lehetőségek: részben az oktatás szférájában (ehhez segít hozzá leginkább a képzés, megteremtve az elméleti háttér), részben a közszférában. Emellett a frissdiplomás politológusok a politikusok mellett is elkezdhetik építgetni karrierjeiket, valamint korlátozott mértékben ugyan, de nyitott számukra a magánszféra is. És hogy a jövőben mivel szeretnék foglalkozni? Részben el tudok képzelni egy Phd. képzést, és a jelenlegi gyakornoki helyemnél a későbbiekben is szeretnék megmaradni."

MIKLÓS DALMA

Dr. Polyák Gábor előadása a médiapiac szabályozásáról

2010. november 5-én Dr. Polyák Gábor a Pécsi Tudományegyetem Állam – és Jogtudományi Kar, Informatikai és Kommunikációs Jogi Tanszékének oktatója látogatott el hozzánk, és tartott a médiapiac szabályozásáról előadást. Az előadó a téma elméleti hátterének rövid, tömör bemutatása mellett a közvélemény számára jól ismert, nagy vihart kavaró hazai esetekre koncentrált, amellyel a hallgatóság érdeklődését előadása végéig szüntelenül fenntartotta.

Egy szép napos, már - már tavaszi péntek reggel került sor a Polgári Jogi és Polgári Eljárásjogi Tanszék és a Médiajog fakultáció szervezésében a TÁMOP-4.2.1/B-09/1/KONV-2010-0005 projekt támogatásával megrendezett programra „A médiapiac szabályozása - az Írész pertől a Sláger/Danubius ügyön át a digitális átállásig” címmel. Az előadás értékét csak tovább növelte, hogy Polyák Gábornak, mint Dr. Majtényi László ORTT elnök tanácsadójának közvetlen tapasztalata és ismerete van többek között a címben szereplő két rádió pályázati eljárásáról is.

Az előadás napjaink dinamikusan változó, számos kérdést és kétséget generáló szektorával foglalkozott. A médiapiacra, annak szolgáltatóira és az általuk nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó európai szintű, a közösségi joggal összhangban álló szabályok megalkotása napirenden lévő feladat a jogalkotók számára. A területet szabályozó törvények, mint a médiaalkotmány és az új médiatörvény elfogadása éppen napjainkban zajló esemény.

Az előadás Dr. Gellén Klára docens asszony megnyitása után két részen került megtartásra. A megszokott egyetemi gyakorlatól eltérően először a mindenki számára jól ismert, hazánkban nagy érdeklődéssel figyelt ügyek bemutatására került sor, amelyek a műsorszolgáltatási jogosultságért folytatott pályázatással voltak összefüggésben. A főbb problémát mindkét esetben az okozta, hogy a pályázati eljárás háttéranyagát képező hazai szabályok, mint a médiatörvény és az egykori ORTT általános pályázati feltételei elnagyoltak, összhangot nélkülözőek, így a gyakorlatban alkalmazhatatlanok voltak. Ennek következtében az ORTT

1996-os fennállása óta a döntések ellentmondásosan, sokszor a szubjektivitást sem nélkülözve születtek. Mindezen bizonytalan szabályozási alapot és kiszámíthatatlanságot figyelembe véve Alkotmánybíróságunk a 46/2007. (VI.26.) sz. határozatában megállapította hazánk pályázati rendszerének alkotmányosértő voltát. A Testület döntését azzal indokolta, hogy a médiatörvény műsorszolgáltatási jogosultság elnyerésére vonatkozó szabályai alkotmányellenesek voltak, mert a törvény nem rögzítette a pályázat értékelési elveit, továbbá nem biztosított teljes körű, érdemi felülvizsgálati lehetőséget az ORTT döntéseivel szemben.

A fentebb írtak szerint az előadás első blokkja az 1996 óta született sérelmes döntések miatt keletkezett, két igen jól ismert ügygel foglalkozott. Előadónk mindkét esetet lényegre törően, a legfőbb szabályozási és gyakorlati problémákra rávilágítva, a területen kevésbé jártas egyetemi hallgatóság számára is messzemenőig érthető módon tárta fel.

Az Írész per valójában a TV2, az RTL Klub és a legmagasabb műsorszolgáltatási díjat ajánló amerikai Írész TV frekvenciáért folytatott küzdelmes esete, amelyben az alakilag érvénytelen pályázatot benyújtó, hazánkban mai napig közkedvelt kereskedelmi csatorna, az RTL Klub, illetve a TV2 nyert annak ellenére, hogy az RTL Klubot ki kellett volna zárni az eljárásból. A Legfelsőbb Bíróság meg is állapította az ORTT döntésének jogsértő voltát, de a bíróság polgári perben hozott döntésének a Testülettel szemben nem lehetett érvényt szerezni.

A később Sláger/Danubius ügyként elhíresült pályázati eljárásban a beérkező hat

jelentkezőből a bírálók hármát találtak relevánsnak, de az ORTT közülük is kizárt egy pályázót teljesen indokolatlanul, mert hasonlóan a mások két szolgáltatóhoz, az is teljesíthetetlen díjat ajánlott. A hihetetlen mértékű díj mellett a két rádiós csatorna pályázata még formai hibában is szenvedett, mert mindkettő működtetett más médiumot is. Az ORTT ezt figyelmen kívül hagyva hozta meg döntését azon az alapon, hogy abban az esetben, ha az eljárás végéig megszüntetik ezt a kizáró feltételt, akkor érvényesnek tekinthető a pályázatuk. Ezzel szemben a bíróság szerint már a pályázat benyújtásakor meg kellett volna felelniük a feltételeknek, de ezen esetben sem lehetett érvénytelennek tekinteni az ORTT döntését. Tehát mindkét rádió tartós piaci szereplővé vált.

Az előadás második részében került sor a médiapiaci szabályozásának elméleti oldalról történő bemutatására. A téma komplexitása és összetettsége ellenére a terület minden aspektusát kétségtelenül messzemenőig

ismerelőadónk kiemelte a sarkalatos pontokat, rávilágított a főbb összefüggésekre. Így, Polyák Gábor *A médiapiaci szabályozásának változó eszközei* című tanulmányát mindenki kezében tartva és a megértést elősegítő Power Pointos vetítést figyelve bárki megérthette, hogy mit jelent a sokplatformos médiarendszer és az általamnak milyen szerep jut ebben, mi a médiakoncentráció, melyek a médiapiaci szabályozásának elemei és tényezői, melyek az engedélyezés funkció és annak rendszerei, továbbá mit jelent a digitális átállás.

E színvonalas előadás után úgy gondolom, hogy a pénteki nap ellenére szép számmal összegyűlt hallgatóság nevében is hálás köszönetet mondhatok mind Gellén Klára tanárnőnek a rendezvény megszervezéséért, mind Polyák Gábor médiajogásznak, hogy egyetemünkre ellátogatva bemutatta nekünk a közvélemény széles rétege által nagy érdeklődéssel figyelt eseteket elméleti tudásanyaggal színezve.

BAKOS ESZTER

Kultúrtárca: Egy történet két szemszögből

Robert Merle: Mesterségem a halál

Rudolf Höss náci tömeggyilkos. 1922-től az NSDAP tagja, 1934-től a Waffen-SS tagja, 1940-től pedig az auschwitzi koncentrációs tábor parancsnoka. Rudolf Höss pedáns, rendszerető ember, aki jó munkamorállal és képességekkel rendelkezik. Minden parancsot igyekszik a lehető leggyorsabban és gazdaságosabban teljesíteni, sose vált szegényére a családjának és feletteseinek. Teszi, amit úgymond „tennie kell”. Ami az olvasó számára a legijesztőbb Rudolf Hössben az az, hogy meg fogja érteni gondolkodását.

Rudolf Hösst, vagy ahogy Merle elnevezte, Rudolf Langot 14 éves korában ismeri meg az olvasó. Vallási fanatikus apja papnak szánja, ám ő inkább 16 évesen önként és dalolva beáll a seregbe, semmint a család utasításait kövesse. Ami a legfurcsább Rudolfban, ami minden szerencsésének és konfliktusának a kovácsa az az, hogy mindig minden parancsot teljesít. A

katonatársai meghalnak, mert nem adja kölcsön a fegyverét. A munka társai a gyárban kiutálják, mert nem képes az ő lassú munkatempójuk szerint dolgozni. Bajt bajra halmoz, miközben egyetlen dolgot csinál: betartja, amire kéri. Hiába próbál lassítani, hiába viaskodik magával - nem képes szembe menni a felettesei parancsaival. Még az NSDAP által számára kijelölt

lányt is csak azért hajlandó elvenni, mert a párt a tiszta árja faj fenntartását szeretné. Elsie mellé kap egy kis tanyát, amit bérlőként művelhet és bár rengeteg munkába és erőfeszítésébe kerül helyrehozni a helyet és közben a feleségével nevelni a gyerekeiket, boldogabb mint valaha. Végre dolgozhat becsületesen, nem kell attól rettegnie, hogy éhezni kényszerül, a felesége és a gyerekei pedig örömet és tiszteletet adnak neki. A párt iránt nem érez meggyőződést csak hűséget, amiért kiségtették a harcokból visszatérő nincstelen fiatalembert a bajból. Csakhogy a pártnak, különösen Himmlernek nagyon tetszik Rudolf Lang. Szenttelen és precíz. Példamutató, de nem törtető, pedáns de nem túl buzgó, a munkát szereti és nem a karriert. Egyszerűen Herr Lang az a csavar, amelyre a náci gépezetnek szüksége van. Így a korábbi börtönben szerzett tapasztataira hivatkozva Himmler a frissen szervezett koncentrációs táborok egyikebe, Dachaubá küldi. Lang hamar megmászta a tábori a számárlétrát és végre a családjá számára is tisztas megélhetést tud biztosíta-

Art Spiegelman: Maus

A Libanoni keringő című film tézise szerint az ember emlékezete és tudata az átélta borzalmakat gyakran nem bírja valóságként felfogni. A Holokauszt pedig a történelem azon borzalmi közé tartozik, amelyeket a művészet -már ha a valóságosságra és a hitelességre törekszik- nehezen tud emészthetően megjeleníteni. Art Spiegelman mivel nem gyomorforogató szenzációval akarja sokkolni az olvasót így elrúgja magától a valóságot és a képzeletet hívja segítségül: egy képregény rajzain keresztül meséli el egy Holokauszt túlélő halk szavú és hiteles beszámolóját. Art Spiegelman: Maus

Már maguk a szereplők sem szokványosak: emberek helyett zsidó egerekkel, náci macskákkal, lengyel disznókkal valamint jenkikutyákkal ismerkedhet meg az olvasó. A központi karakter Vladek a túlélő és a képregényrajzoló

ni. Szívfájdalma viszont, hogy nem engedik ki a lengyel frontra a bajtársaihoz harcolni, és az erre irányuló kérelmét megtagadják, így kénytelen beletörődni, hogy egy íróasztal mögül kell végeznie a dolgát. Végül a vezetőség úgy dönt, hogy a szorgalmas családapát Auschwitzba küldik, hogy az ottani haláltábor felépítését vezényelje. Robert Merle írói zsenialitása pedig itt teljesedik ki. Az olvasó gondolatban már ott ül maga is egy íróasztal mögött, és mire észbe kap, már majdhogynem együtt számolja és tervezi a főszereplővel a történelem leghírhedtebb öldöklésének kellékeit.

A sine ira et studio elve Rudolf Lang jellemében bukik ki: emberünket nem érdekli, hogy milyen elvakult eszmét szolgál, ugyanis ritkán érez bármilyen érzelmet azzal kapcsolatban, amit csinál. Nem részrehajló és nem is akar másoknak ártani vele. Nem hatalomra vágyik, hanem jól végzett munkára: közszolga, katona, édesapa akar lenni. De mivel rossz korba született, és rossz eszmét szolgált, a történelem egyik legvéresekezőbb tömeggyilkosává vált.

fia, Artie, akinek elmeséli a háborús emlékeit. A 2 szálon futó történet lineárisan halad előre. Vladek lassan elmeséli, ahogy a német diktatúra hatalomra került és beindult. Az elszegényedést, az emberi méltóság és jogok meggyalázását, az eltűnő barátokat, rokonokat és végül az auschwitzi tábor életét. Vladek kitartása és gyors észjárása az, ami nem egyszer megmenti őt még a biztosnak tűnő haláltól is. Az egész háborút igyekszik tiszta és józan ésszel végigcsinálni. Amikor lehet menekül, amikor kell harcol és amikor tud seftel. A haláltábor is egy közösség és Vladek leleményessége és ügyessége révén a lehetetlent vállalja: be akar illeszkedni, méghozzá egyenes gerinccel. Nem válik spiclivé, nem kívánja mások halálát és nem akarja a németeket szolgálni. Viszont ahol tud segít, ami élelmet kap azt megosztja, ennek köszönhetően jobban él mint a többi rab és képes túlélni a megpróbáltatásokat. Vladek példája azért nagyszerű, mert a legjobb utat választja azért örült világban: ember marad. (Illetve egér.) Mindeközben az olvasó megismeri a raj-

zoló Artiet és a Spiegelman család háború utáni történetét. A mű erénye, hogy túl a közvetlen pusztításon megmutatja mindazt a kárt, amit a népiítés és a háború a jelenben okozott. Vladek furcsa időskori rigolyái és Artie meg nem értése a saját apjával szemben tükrözik azt a felfoghatatlan és mai szemmel megérthetetlen múltat, amit az áldozatok átéltek és a jelenkor nem képes átérezni. Az öngyilkosságot választó, szintén haláltábor-túlélő családanya Anja pedig azokat jeleníti meg, akik nem tudtak továbblépni a történeteken. Felemésztette őket a múlt.

Hangképek

Rénszarvas a Gödörben

E rovat idei utolsó részében rendhagyó módon nem lemezekről vagy együttesekről lesz szó, hanem egy koncertről - méghozzá az idei év egyik leginkább várt hazai underground eseményéről olvashattok most egy beszámolót.

December első napjaiban hagyományosan szóba szoktak kerülni a rénszarvasok a Mikulás kapcsán, ám idén az ünnepet négy nappal megelőzte egy másik északi jószág is hazánkban, amely feltehetően súlyosan tudatmódosult állapota miatt nézte el a naptárban a dátumokat. Viccet félretéve: december másodikán a budapesti Gödör Klubba látogatott a Caribou nevű kanadai formáció, hogy egészen egyedi pszichedelikus-elektro-nikus zenéjével szórakoztassa a nagyérdeműt.

Dan Snaith egyszemélyes projektjéről már az előző számban is esett szó, így a zenekar, és zenei stílusa bemutatására nem nagyon térnék ki, elég csak annyit, hogy a Nine Inch Nails-szerűen a turnéra egy egész zenekart összehajló Snaith a szintén már korábban szóba került idei, Swim című albuma kapcsán indult neki ismét a nagyvilágnak.

Bátorság és tehetség kellett ahhoz, hogy a Holokausztról egy olyan képregény készüljön, ami hiteles és nem kegyelestértő. A Maus az élni akarás és a küzdelem alkotása, amely emléket állít a háború áldozatainak, miközben nem esik a túlzott érzelmesség hibájába. A képsorokba foglalt szellemes macska-egér harc, az ugató jenkik és leigázott kihasznált disznók pedig megdöbbentően emberiek.

MARLENKA

Nagy szerencsémre a koncert előtt nem hallottam arról, hogy Snaith és kompániája miket szokott összehozni élőben, mert lehet, hogy sokkal kevésbé lelkesen álltam volna hozzá a bulihoz. A buli után olvastam ugyanis egy olyan korábbi szokásukról, hogy a több hangszeren is játszó frontember rendszeresen leállt a dobossal dobpárbajozni, amit ők ugyan nagyon élveztek, de a közönség sokkal kevésbé. Mint utóbb kiderült, ilyesmiről ezúttal szó sem volt, kanadai barátaink roppant fejlődőképese, és rájöttek, hogy a közönségnek játszanak.

A koncertre egy kisebb szegedi társasággal mentem, és töredelmesen be kell vallanom, hogy bár a promóciókban nagyon hirdették az est egyéb fellépőit is (DJ Bootsie, Cadik, Nitelight), mi felkészülés fedőnéven futó ivászat keretében kihagytuk az előzenekarokat és már csak a fő esemény előtt zuhantunk be a Gödörbe, ahol aztán meg sem álltunk az első sorig. A színpadon már ott állt az összes kellék, rendhagyó módon a

dobok voltak legközelebb a közönséghez, ebből már lehetett következtetni rá, hogy Brad Weber, a dobos, ezúttal is fontos szerepet fog kapni. Talán kicsit túl sokat is... a több mint fél óras csúszás után elkezdődő koncert első száma alatt ugyanis a hangzás ijesztenően rossz volt, az énekből (amely egyébként se túl erőteljes) szinte semmit se lehetett hallani, ezzel szemben a dobok viszont mindent elnyomtak. Így az egyébként remek kezdésnek számító Kaili című számot szinte teljesen tönkretette a hangsítás, de szerencsére csak azt, a rögtön utána következő Leave House már sokkal élvezhetőbb minőségben szólalt meg. (De az is lehet hogy csak hozzászoktam, ki tudja...)

A setlist, ahogy az előre borítékolható volt, a Swimre építkezett elsősorban, olyannyira, hogy az album összes dala elhangzott a koncerten. Ezekon kívül az Andorra című lemez két száma (Melody Day, naná) és egy Manitoba dal került még terítékre a 13 tételes előadás során, amellyel maximálisan elégedett lehetett (és volt is) a tisztelt publikum. Ugyanis azután, hogy a hangzás valamelyest normalizálódott, egy

profi produkciót láthattunk: semmit se vittek túlzásba Snaith-ék, a rettegett dobpárbajokból is mindösszesen csak egy rövidebbet eresztettek meg, de egyébként végig érdekes, sűrűn változó volt a stílus. A dalokat általában szépen albumminőségben kezdték el, majd miután tisztességesen lenyomták a lényegesebb részét, elkezdtek játszani: atomjaira szedték a számot, újra összerakták, káoszba fullasztották, vagy teljesen más értelmezéssel vették fel ismét a ritmust, és tették mindezt úgy, hogy ez nem torkollott a klasszikus unalmas öncélú jammelésbe, hanem végig táncolható, vagy „csak” simán érdekes maradt. Őszintén szólva, meg is lepett, hogy az otthon hallgatva igen-csak „chilles” Caribou élőben esetenként mennyire energikusan tud megszólalni - nem igazán számítottam rá, mint ahogy arra sem, hogy itt is lesz lökdösődés az első sorokban. Azt hittem

abból az idej adagomat már letudtam a novemberi Corvinus-os Hadouken koncerten:) De valóban, a Caribou rendkívül jól működik élőben, és nem csak hogy jól, sokkal fontosabb, hogy másképp. Más zenekarokkal elő szokott fordulni, hogy miután egyszer élőben hallottam őket (mint a nevezett Hadouken, vagy a Faith No More, vagy pl. PASO) onnantól kezdve lemezen hallgatva már nem tudják átadni ugyanazt az energiát mint korábban - a Caribou esetében erről szó sincs, ugyanis itt teljesen eltérő hangsúlyokkal bíró, egyedi előadásmódot kap az ember mindkét esetben; nem váltja ki egyik a másikat.

A koncert vége pedig egészen kiemelkedőre sikerült. Ahogy az várható volt, a fináléra tartogatták a Swim legnagyobb slágerét, az akutális FIFA játék soundtrack-jén is szereplő Odessát, ami sokkal direktbben szólalt meg élőben mint a lemezen, s egy morcos, sötét felütésű táncdallá változva felszabadította az egész előadás alatt fokozatosan gyülemlő energiát. És amikor úgy tűnt, hogy ez a csúcs, akkor még jött a ráadás,

és a Sun, amely a végére egészen pöre káoszba ment át, még mielőtt egy hirtelen húzással - mint amit elváltak - befejezték volna.

Összességében tehát a Caribou rendkívül jó munkát végzett, aki elment a koncertre nem csalódott a kanadaiak performanszában, és nem állítani, hogy még talán az is élvezhette, aki nem is nagyon ismeri Snaith munkásságát. Az olyan rajongóknak pedig, akik nem jutottak el erre a fellépésre, csak ajánlani tudom, hogy legközelebb semmiképp se hagyják ki. Ha ezt az élőben nyújtott teljesítményt tudja tartani a banda, akkor mindenképp megéri.

Ja és egy praktikus tipp a végére: a gitárosok jó arcok, csak vigyázni kell, hogy ha meghívja őket a koncert után egy kis felesezésre az ember, óvatosan költse rájuk a pénzt. Nekünk nem sikerült:) De az már egy másik történet.

Csomós János

YOU DON'T
GET TO
500 MILLION
FRIENDS
WITHOUT MAKING
A FEW
ENEMIES

Mozimustra

The Social Network - A közösségi háló

Mindenki hallott erről a filmről, ugye? Mindenki, aki tudja, mi az a Facebook. Tehát a zulu/eszkimó törzsekén kívül véleménye is van mindenkinek.

Aki pedig ismeri és szereti (konjunktív feltétel) David Fincher filmjeit (Fight Club, Se7en), az ne is olvasson tovább, irány a mozi (szigorúan felirattal!).

Mindenki másnak a történet dióhéjban: 2003-ban, amikor mi még éppen csak felfedeztük, hogy mi is az az internet, két harvadi diák, bizonyos Mark Zuckerberg és Eduardo Saverin kitalált valami olyat, ami évek múlva lassan, de biztosan bekigyózzott az életünkbe.

A film in medias res azzal indít, hogy Zuckerberget két sör között kidobja a barátnője, aki sajátos bosszúként meghackeli a környékbeli kollégiumok fotótárait és létrehozza az elődöt, a Facemash-t. Pár óra alatt pedig összeomlik a számítógépes rendszer, a két mellőzött figurából valaki lesz, és rövid úton eljutunk minden napi életünk szerves részének, a Facebooknak a megszületéséhez. Időközben bepillantunk pár elit egyetemi klub életébe, feltűnik a híres/hírhedt Napster alapító Sean Parker, és a pénz sze-

retete legyőzi a barátságot (erkölcsi példázattól mentesen). A filmet pedig két tisztességes pertárgyértékű eljárás foglalja gyönyörű keretbe.

Mindez elsőre nem tűnik túl érdekfeszítőnek, de nem tudnám elégszer elmondani, hogy a film maga a tökély. Majdnem 2 óra, de egyetlen pillanatra sem ül le, briliáns humorral varázsol el és olyan magas fordulatszámra pörög, mint egy akciófilm, de rakétavető, halottak és vér nélkül. Akik pedig megteszik nekünk azt a hatalmas szívességet, hogy egymást játsszák le a vásznonról: Jesse Eisenberg és Andrew Garfield. Valamint Justin Timberlake, na hoppá!

Mindezek után itt és most ki merem jelenteni, hogy a 2011-es Oscar-gálán a forgatókönyv valamint a férfi főszereplő és/vagy mellékszereplő kategóriában a The Social Network szobrot fog nyerni. A zene pedig tényleg csak korona ezen a kiemelkedő alkotáson.

Ragozhatnám még oldalakon át, hogy miért is muszáj megnézni, inkább egy mondatot idéznék a filmből végszóként: „We lived in farms, then we lived in cities, and now we're gonna live on the internet!” (Farmokon éltünk, aztán városokban és most az interneten fogunk!).

Ha van film, amit idén „lájkolni” kell, akkor ez az. Mestermű.

10/10 pont

GULYÁS NÓRA

Erasmus rovat

Egy kicsit régebbi írást olvashattok most e rovatban, melyet szerzője még november elején vetett papírra, ám az előző számba sajnos helyhiány miatt nem fért be. Reméljük, ennek ellenére tetszeni fog nektek ez az őszi élménybeszámoló.

Hallgatóként Párizsban...

Egy hónap alatt Párizsban sok élménnyel gazdagodhatunk, jóval-rosszal egyaránt. Ennyi idő

elégendő arra, hogy képesek legyünk összehasonlítani az itteni mentalitást az otthonival. Amikor délelőtt 9-kor elindul a nap, és rögtön tartunk is egy kávészünetet, beszélgetünk, majd

már itt is az ebéd, és újból sziesztázni kell, az igen tetszetős és kedvünkre való. Az már természetesen nincs az ígykre, amikor egyértelművé válik, hogy rajtunk kívül mindenki más, például az ügyintézők is ezt a tempót követik.

Aki azt gondolja, hogy az otthoni adminisztráció lassú és nehézkes, jelzem, hatalmasat téved. Az órákra való beiratkozás itt cirka 2 hetet vett igénybe. Az ETR előtt eltöltött órák a tantárgyfelvétel megnyitásakor nevetségesen kevésnek tűnnek. Az irodák egymástól legalább félóránnyira vannak metróval, valamint a heti egy, két órás ügyfelfogadási idő sem költői túlzás. Gyerekek, becsüljétek meg az ETR-t és az otthoni TO-s néniket, valamint a gyalog egymástól 10 percre lévő Lófara-Rákóczi tér-Móra épület Bermuda-háromszögét!

Itt nem igazán divik a „professzor az utolsó, aki belép a tanterembe-elve”; egy 20 perces késés lazán befér, sőt némely professzor kedvesen félbeszakítja mondandóját, míg egy-egy késve érkezett kolléga kényelmesen helyet foglal. Ha jegyzetelni szeretnél, nagyon könnyen bele lehet bonyolódni a franciák metodológiájába - kb. egy oldal csak a tartalomjegyzékem egy-egy előadás után. Viszont, ami nagyon pozitív, hogy a tanárok nem tesznek megjegyzéseket és nem veszik rossz néven, hogy szinte mindenki laptopon jegyzetel, mely megoldással a haszontalanabb hallgatók, valamint az Erasmusos diákok problémáját is könnyebb orvosolni, mint az állandó fénymásolással, netán indigózással. A 100 km/h-val pötyögő ujjak és a siftergő tollak hangjának szimfóniája tökéletes elegyet képez, amit békésen elhallgatok az előadás nagy része alatt, ugyanis jegyzetelni igen nehéz. Bár szerény megfigyelésem szerint a franciák sem jegyzetelnek, hanem szóról-szóra leírják minden egyes mondatot, ami elhagyja a tanár száját. Ebből gondolom, hogy egy gyorstalpaló gépíró tanfolyam elvégzése is szükséges a felvétel elnyeréséhez itt. Eddig minden francia, akitől jegyzetet kértem nagyon segítőkész és kedves volt, egyáltalán nem igaz tehát, hogy faragatlanok lennének. Inkább úgy mondanám, hogy érdeklődve megfigyelnek - kicsit hasonlóan ah-

hoz a jelenséghez, mint amikor egy ritka és különleges állat csak néhány hétig tekinthető meg a vadsparkban.

A sztrájk nagy divat itt, de szerencsére a francia munkajog párosítja a sztrájkhoz való jogot egy minimális szolgáltatási kötelezettséggel, mely egyben annyira maximális, hogy tényleg alig lehetett megérezni a sztrájkot. Viszont a francia nyelvi órán még egyszer sem tudtam részt venni, mivel két hete minden alkalommal a diákok eltorlaszolják a lépcsőket és a lifteket az épületben. Jó taktika.

A franciák nagyon érdeklődők, egyesek egész sokat tudnak rólunk...mások nem. Igazán nehezemre esett nyugodtan, készségesen válaszolni arra a kérdésre, hogy akkor én most beszélek-e németül, mert történelemből valami rémlik neki, hogy volt egy Osztrák-Magyar Monarchia. Ejnye.

Ha hiányoznának honfitársaid, arra is van gyógyír: Október 23-ról a Párizsi Magyar Katolikus Misszió ünnepségén emlékeztünk meg, mely esemény keretében köszöntötték a párizsi magyarok az új nagykövetet, Prof. Dr. Trócsányi Lászlót. Ezután következett egy közös lakoma, magyar borral, házi süteménnyel, pörkölttel, ami egy hónap kihagyás után már igenis hiányozhat az embernek - ez beigazolódott. Nagyon kellemes, családi hangulatban telt az ebéd, utána beszélgetéssel, közös sakkozással.

Összességében mondhatom, hogy (egyelőre) nem hiányzik semmi, nagyon jól érzem magam, gyönyörű ős van itt és gondtalanság. Aki, ami hiányzik, az pedig úgyszólván jön vagy utána küldik!)

Iló

erasmus

SZ.GY.P. a Kiugrás!

Ha valódi munkatapasztalatra vágysz,
jelentkezz szakmai gyakorlati programunkra!

**Tavaszi program:
2011. február 7. – április 29.**

AMIT KÍNÁLUNK:

releváns szakmai tapasztalat
pályakezdőként is lesz mit beírni az önéletrajzba
változatos intézményi lista
változatos pályázati feltételek
egyszerű, ingyenes pályázati rendszer
igény esetén egyéni tanrend
szakmai mentorok
iránymutatás, visszajelzés
tanúsítvány
beszámítás kötelező gyakorlatként

Már több mint százan végigcsinálták, neked is menni fog!

Jelentkezési határidő: **2011. JANUÁR 3.**

Részletek és pályázati kiírások: **WWW.SZTEAJKKARRIER.HU**

Ha nappalis jogász, nemzetközi tanulmányok vagy politológia
szakos hallgató vagy, ne habozz!

Magyarország célba ér

A projekt az Európai Unió társfinanszírozásával,
az Európa Terv keretében valósul meg.
Projekt azonosító: ROP3.3.1.05/1-2005-12-0009/34

SZTEAGE DECEMBER

SZÍNHAZ • MOZI • KÁLLTÁS • KONCERT
SZTEage

01 szerda		18:00 MOZlest Frankenstein (1931)	20:00 Giccs Party	
02 csüt.	16:00 SAKK Klub	18:00 MOZlest Nosferatu	20:00 A Modell	
03 péntek		18:00 MOZlest Golem	20:00 Atomtorta koncert	
04 szom.			20:00 Lemonz koncert	
06 hétfő	Pesty László filmek >>	18:00 MOZlest Egy nap	20:00 Heteroll koncert	
07 kedd		18:00 MOZlest Budapest végállomás	20:00 Dr. Rock Klubja	22:00 Dr. Rock
08 szerda		18:00 MOZlest Egy hiteles ember	20:00 BTK-s Mikulás Party	
09 csüt.	16:00 SAKK Klub	18:00 MOZlest Albert és testvérei	20:00 Pesty László est	22:00 Deep in SZTEage
10 péntek		18:00 MOZlest Tolvajok Ideje	20:00 Ellenpont party	
13 hétfő	Őrült mesék hete >>	18:00 MOZlest Karácsonyi Lidércnyomás ('93)	20:00 Luca napi mulatság	22:00 Luca napi Táncház
14 kedd		18:00 MOZlest Coreline ('09)	20:00 Dr. Rock Klubja	
15 szerda		18:00 MOZlest A 9 című film - feliratos ('09)	20:00 Nagy Balázs költő zenés estje	
16 csüt.	16:00 SAKK Klub	18:00 MOZlest Halott menyasszony ('05)	20:00 Drubina Orsolya: Q-play önálló zenés irodalmi estje	22:00 Grammy's Heartattack
17 péntek		18:00 MOZlest James és az óriásbarack ('96)	20:00 Pange Acoustic koncert	
20 hétfő	Karácsonyi filmek >>	18:00 MOZlest Grinch ('00)	20:00 A Modell	
21 kedd		18:00 MOZlest Nightmare Before Chrostmás ('93)	20:00 Dr. Rock Karácsonyi Klubja	
22 szerda		18:00 MOZlest Christmas Carol ('09)	20:00 Karácsonyi felolvasó est	

